

Strygerier o. s. v., og som i Virkeligheden tjener mere end til deres eget Ophold — de faar 50 Ø. om Ugen, tror jeg, til Hjælp til deres Sommerferie —, nægter dem en Kop Kaffe om Eftermiddagen, naar Husassistenterne ved 3-Tiden skal have deres Kaffe med et Stykke Franskrød til. Jeg tror nu ikke, at det er den Kop Kaffe til de aandssvage unge Piger, som gør et stort Arbejde og tjener mere, end de koster Anstalterne, der har ødelagt Aandssvageanstaltnernes Økonomi. Og jeg beder den højtærede Undervisningsminister om at overveje, hvad jeg her siger, om det ikke netop er Flottenhejmeriet paa Byggeriets Omraade og andet, der er Skyld i, at det hele er blevet saa dyrt. De bedst udrustede af de aandssvage er besjælet af en stærk Retfærdighedsfølelse og krænktes meget lettere end andre, som er fuldt udrustet i aandelig og legemlig Henseende. Den Kop Kaffe forlanger jeg de skal have, eller ogsaa skal Tjenestepigerne ingen have; det Skel vil jeg ikke finde mig i, jeg vil rejse denne Sag i Finansudvalget, og jeg har den Tillid til mine Kolleger der, at de vil være enige med mig i, at det er en Uret, der her begaas. Disse Mennesker skal ikke gaa og være bedrøvede paa Grund af disse ganske utilbørlige Forhold.

Maa jeg i denne Forbindelse fremdrage et Spørgsmaal, som jeg synes med Rette er blevet foreholdt mig. Godsejer Lawaetz, Kalundborg Slots Ladegaard, skrev en Gang i Foraaret en Artikel i Berlingske Tidende om Smør, Valuta og Margarine, i hvilken han sluttede sig til Dr. phil. Orla Jensen, der i Husmoderforeningen havde hævdet, at Smør burde foretrækkes for Margarine i danske Husholdninger baade paa Grund af dets højere Næringsværdi, og fordi Forbruget af Smør vil være til Gavn for den danske Krone. Jeg har ikke megen Forstand paa Valutaspørgsmaalet og skal derfor ikke komme ind paa den sidste Bemærkning, men Hr. Lawaetz skrev saa i sin Artikel bl. a. følgende, som jeg kan billige: „Det har tidt ærgret mig for ikke at sige oprørt mig at se, hvordan vore Hospitaler og Sygehuse fylder de dyre Apotekerverer i Feberpatienten — og saa samtidig præsenterer den syge nogle Stykker bart Margarinebrød. — Det skal nok give Appetit —, især om Sommeren.“ Og saa slutter La-

waetz sin Artikel saaledes: „Forhaabentlig vil derfor vort nuværende sociale Ministerium vide at værne om syge og gamle ved gennem Lovgivning at paabyde, at kun Smør maa benyttes paa vore Sygehuse og Alderdomshjem. Landets egne Børn — særlig syge og gamle Mennesker — skulde dog ikke gerne ligefrem unddrages Landets egne Produkter.“

Dette sidste kan jeg ganske billige. Jeg har selvfølgelig heller ikke Forstand paa Medicinbrug i den Grad, at jeg tør fælde Domme, men jeg har det Indtryk, i hvert Fald naar jeg ser paa vore Sygekassers Virksomhed, i Forholdet til Lægerne og disses Forhold igen til Patienterne, at det for det meste drejer sig om Medicinskriveri, og til syvende og sidst gaar det alligevel saadan, at den syge maa henvende til sig en Specialist, og saa er han jo færdig med Sygekasselaegen. Det er vist rigtigt, hvad en af mine Vælgere sagde til mig forleden, at det, man har Erfaring for dur, skal man ikke slippe alt for tidligt, og han holdt nu paa, at Sygdomme kunde kureres med amerikansk Olie og Kamillete, det var de bedste Midler. Det tror jeg, der er noget om, og i hvert Fald vil jeg henstille, at vore Sygekasser er opmærksomme paa — alene af økonomiske Grunde —, at Pengene ikke gaar til unyttig Medicin. Der er en Tilbøjelighed baade hos Læger og Patienter til bare at bruge Medicin, saa skal man nok blive kureret — og saa dur den i Virkeligheden ingenting til. Naar Hospitalerne saaledes øser Penge ud til Medicin, samtidig med at de bruger Margarine, vil jeg slutte mig til Hr. Lawaetz's Henstillinger. Jeg tror, Ministeriet kunde ordne dette Forhold, saa det ikke blot vilde blive til Glæde for de gamle og syge, men ogsaa vilde blive en fuldkommen korrekt Ordning.

Jeg har dernæst nogle Henstillinger at gøre til de to tilstedeværende Ministre, Trafikministeren og Finansministeren. Den første angaar Finansministeren og vedrører Amtsstuegaarden i Hillerød. Der ligger en gammel Amtsstuegaard med store Hestestalde og Ladebygninger. Alt undtagen nogle forfaldne og daarlige Kontorlokaler, havde jeg nær sagt, er tomt. Det er en mærkværdig Økonomi at lade alt det ligge hen, Grundværdien alene er 100 000 Kr., efter hvad jeg har faaet meddelt. Der ofres